

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2015.3.2.
COM(2015) 86 final

2015/0043 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európa Tanács sportversenyek tiltott befolyásolásáról szóló egyezményének a büntető anyagi joggal és a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel kapcsolatos ügyek tekintetében az Európai Unió nevében történő aláírásáról

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

A mérkőzések eredményének tiltott befolyásolását széles körben a korunk sportját fenyegető egyik legnagyobb veszélynek tartják. Aláássa a sport olyan értékeit, mint a tisztességesség, a fair play és mások tisztelete. Ezenfelül gyakran világszintű szervezett bűnhálózatok is részt vesznek a mérkőzések eredményének tiltott befolyásolásában. A problémát mostanra a hatóságok, a sportmozgalom és a bűnüldöző hatóságok világszerte prioritásként kezelik. Hogy reagáljon e kihívásokra, az Európa Tanács 2012 nyarán felkérte az Európai Kulturális Egyezményben részes feleket arra, hogy kezdjenek tárgyalásokat a sporteredmények tiltott befolyásolása elleni Európa tanácsi egyezmény megkötése érdekében. A tárgyalások 2012 októberében, az Európa Tanács szerkesztői csoportjának első ülésével vették kezdetüket.

2012. november 13-án a Bizottság elfogadta „a sporteredmények befolyásolása elleni küzdelemről szóló Európa tanácsi nemzetközi egyezmény létrehozására irányuló tárgyalásokon az EU nevében történő részvételnek az Európai Bizottság számára történő engedélyezéséről” szóló tanácsi határozatra irányuló ajánlást¹. A Bizottság ajánlása 2012. november 15-én került továbbításra a Tanács sportmunkacsoportja részére. A Tanács munkacsoportján belül lefolytatott megbeszéléseket követően a Tanács két határozatra osztotta fel a tanácsi határozat tervezetét, mivel anyagi jogalapokkal egészítette ki a tervezetet, köztük egy olyan jogalappal is, amely az EUMSZ harmadik részének V. címéből ered.² A fogadással és a sporttal kapcsolatos kérdésekről szóló határozatot³ 2013. június 10-én fogadta el a Tanács. A másik határozatot⁴, amely a büntetőügyekben folytatott együttműködéshez és a rendőrségi együttműködéshez kapcsolódó kérdésekről szól, 2013. szeptember 23-án fogadta el a Tanács.

A vonatkozó tanácsi határozatoknak megfelelően a Bizottság részt vett a későbbi tárgyalásokban, amelyek 2014. július 9-én zárultak le azzal, hogy a miniszteri megbízottak elfogadták a sportversenyek tiltott befolyásolásáról szóló Európa tanácsi egyezményt.⁵ Az egyezményt ezt követően 2014. szeptember 18-án, a sportért felelős miniszterek Európa tanácsi konferenciáján nyitották meg aláírásra. Az egyezmény a 32. cikkének (3) bekezdése szerint nyitva áll aláírásra az Európai Unió előtt. Azóta több fél is aláírta az egyezményt, köztük néhány tagállam is.

Tekintettel arra, hogy a mérkőzések eredményének tiltott befolyásolása nemzetközi dimenzióval is bír, az egyezmény nyitva áll az Európán kívüli országok számára is. Ez a vonatkozás rendkívül fontos, mivel a világszintű együttműködés, főként olyan országokkal, amelyekben a sportfogadás széles körben elterjedt (például a délkelet-ázsiai országok),

¹ COM(2012) 655 final.

² A Bizottság nyilatkozatot fűzött a Tanács jegyzőkönyvéhez, amelyben kifejezésre juttatta, hogy nem ért egyet az anyagi jogalap beillesztésével, lásd a 10509/13. számú tanácsi dokumentumot.

³ A Tanács 2013. június 10-i 2013/304/EU határozata az Európai Bizottság számára a büntetőügyekben folytatott együttműködéssel és a rendőrségi együttműködéssel kapcsolatos ügyek kivételével a sporteredmények befolyásolása elleni küzdelemről szóló Európa tanácsi nemzetközi egyezmény létrehozására irányuló tárgyalásokon az EU nevében történő részvételre adandó felhatalmazásról (HL L 170., 2013.6.22., 62. o.).

⁴ A Tanács határozata az Európai Bizottság számára a büntetőügyekben folytatott együttműködéssel és a rendőrségi együttműködéssel kapcsolatos ügyek tekintetében a sporteredmények befolyásolása elleni küzdelemről szóló Európa tanácsi nemzetközi egyezmény létrehozására irányuló tárgyalásokon az EU nevében történő részvételre adandó felhatalmazásról, 10180/13. számú tanácsi dokumentum.

⁵ Málta az egyezmény ellen szavazott, és az EUMSZ 218. cikke (11) bekezdése alapján 2014. július 11-én a Bíróság véleményét kérte (1/14. számú vélemény).

kulcsfontosságú tényezőnek tekinthető a mérkőzések eredményének tiltott befolyásolásában részt vevő, különböző kontinenseken működő transznacionális szervezett bűnhálózatok elleni hatékony küzdelemben. A Bizottság véleménye szerint az egyezmény hatékony eszköz lehet a mérkőzések eredményének tiltott befolyásolása elleni küzdelemben.

Az EUMSZ 165. cikke kimondja, hogy az Unió fellépésének célja a sport európai dimenzióinak fejlesztése a sportversenyek tisztaságának és nyitottságának, valamint a sport területén felelős szervezetek közötti együttműködésnek az előmozdítása révén. Az EUMSZ 165. cikke emellett felhívja az Uniót és a tagállamokat arra, hogy erősítsék az együttműködést a sport területén hatáskörrel rendelkező nemzetközi szervezetekkel, különösen az Európa Tanáccsal. Az uniós fellépés segíthet kezelni az európai sport előtt álló, több országot érintő kihívásokat – mint amilyen a mérkőzések eredményének tiltott befolyásolása –, amelyek terén egyesített erőfeszítésekre és gondosan összehangolt megközelítésre van szükség.

Az egyezmény egyik legfőbb célja a nemzeti és a nemzetközi együttműködés előmozdítása, a III. fejezet ennek érdekében több rendelkezést is tartalmaz az érdekelt felek közötti információcsere megkönnyítésére. A mérkőzések eredményének tiltott befolyásolása elleni küzdelemhez szoros együttműködés szükséges a sportmozgalom, a kormányok, a fogadási szolgáltatók, a bűnüldöző hatóságok és a nemzetközi szervezetek között. Maga az a tény is kihívásokat támaszt, hogy ilyen széles az érdekelték köre; az Unió segíthet az álláspontok közeledésében, és biztosíthatja az összehangolt megközelítést.

Az egyes tagállamokban eltérő fejlettségi szinten áll a mérkőzések eredményének tiltott befolyásolása elleni küzdelem. Az eredmények befolyásolásának nemzetközi jellege miatt valószínűleg különböző mértékben tapasztalt tagállamokkal kell együttműködni, így szükségessé válik a bevált gyakorlatok megosztása és a kompetenciák fejlesztése. Az EU fontos szerepet játszhat a kapacitásépítés, az együttműködés elősegítése és végső soron az egyezmény végrehajtásának segítése terén.

Ezen egyezmény aláírása részét kell, hogy képezze a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseinek, hogy részt vegyen a mérkőzések eredményének tiltott befolyásolása elleni küzdelemben, amelyet olyan eszközök is segítenek, mint az online szerencsejátékokról szóló 2012-es bizottsági közleménnyel⁶ összhangban indított, a mérkőzések eredményének a fogadásokkal összefüggő tiltott befolyásolására vonatkozó bizottsági kezdeményezés, a mérkőzések eredményének tiltott befolyásolásával foglalkozó uniós szakértői csoport munkája, valamint az ugyanezen problémával foglalkozó előkészítő intézkedések és projektek⁷.

A tárgyalások megkezdésére felhatalmazó tanácsi határozatok szerint az Unió csatlakozását hatáskörelemzésnek kell megelőznie, vagyis az egyezmény „*jogi formája és a hatásköröknek a tagállamok és az Unió közötti megoszlása a tárgyalások végén külön kerül meghatározásra, az egyes rendelkezések által érintett pontos tárgyi hatályra vonatkozó elemzések alapján*”.

E hatáskörelemzés az alábbiakban olvasható:

Az Unió hatáskörének jellege és terjedelme

Az egyezmény 1. cikkének megfelelően az egyezmény célja „*a sportversenyek tiltott befolyásolása elleni küzdelem a sport tisztességességének és a sportetikának a védelme érdekében, a sport autonómiája elvének megfelelően*.” Ennek érdekében az egyezmény legfőbb célkitűzése „*a sport tisztességességének és a sportetikának a védelme*”. Ezt a célt több olyan intézkedés meghozatala révén éri el, amelyek a sportversenyek tiltott befolyásolásának

⁶ http://ec.europa.eu/internal_market/gambling/communication/index_en.htm

⁷ Egy közelmúltbeli példa: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/financing/fundings/security-and-safeguarding-liberties/other-programmes/cooperation-between-public-private/index_en.htm

megelőzésére, észlelésére és szankcionálására irányulnak. A cél érdekében az egyezmény támogatja a nemzetközi együttműködést is, és kialakít egy figyelemmel kíséresi mechanizmust a benne foglalt rendelkezések nyomán követésének biztosítására.

Az egyezmény tehát több oldalról közelíti meg a sportversenyek tiltott befolyásolásának kezelését. Az elfogadandó intézkedések ennek megfelelően változatos jellegűek, és különböző jogterületeket érintenek, de a megelőzés szempontja mindent áthat.⁸ Az egyéb érintett jogterületek a büntető anyagi jog, a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés, az adatvédelem, valamint a fogadási tevékenységek szabályozása.

Megelőzés (II–III. fejezet, 4–14. cikk)

Az egyezményben foglalt, a megelőzésre vonatkozó rendelkezések többsége a sport terén meghozott ösztönző intézkedések vonatkozásában az EUMSZ 165. cikke (4) bekezdése első francia bekezdésének hatálya alá tartozhat.⁹ Az ilyen típusú hatáskör azonban terjedelmét tekintve korlátozott, mivel kizárja a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek összehangolását. Az EUMSZ 165. cikke az „előmozdító”, „együttműködési” és „ösztönző” intézkedéseket említi. Ebből következően az Unió hatásköre ezen a területen nem vonja el a tagállamok hatáskörét.¹⁰

A fogadási szolgáltatásokra vonatkozó intézkedések ezzel szemben érinthetik a letelepedés jogával és a szolgáltatásnyújtás szabadságával kapcsolatos belső piaci szabadságokat, amennyiben a fogadási szolgáltatók gazdasági tevékenységet végeznek. A 3. cikk (5) bekezdésének a) pontját és különösen a 11. cikket illetően: az „illegális sportfogadás” fogalmának meghatározásában olyan sportfogadási tevékenység szerepel, amely jellegére vagy szervezőjére tekintettel a fogadó személy tartózkodási helye szerinti szerződő fél irányadó jogszabályai értelmében nem megengedett. Az „irányadó jogszabályok” kifejezés az uniós jogot is magában foglalja. Ez azt is jelenti, hogy az uniós jog által biztosított jogosultságokat is figyelembe kell venni, és hogy a tagállamok nemzeti jogának összhangban kell állnia az uniós joggal, és különösen a belső piacra vonatkozó szabályokkal.

A 9–11. cikk olyan intézkedéseket ír elő, amelyek a jogszabályok bizonyos mértékű közelítését eredményezhetik. Az egyezmény 9. cikke például tájékoztató jellegű felsorolást tartalmaz azon intézkedésekről, amelyeket a fogadásokat szabályozó hatóságok „adott esetben” alkalmazhatnak a sportversenyek sportfogadással összefüggő tiltott befolyásolásának leküzdése érdekében. Az egyezmény 10. cikkének (1) bekezdése szerint „Minden Szerződő Fél elfogadja azokat a jogalkotási és egyéb intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megelőzzék az összeférhetlenséget és azt, hogy a sportfogadási termékek biztosításában érintett természetes vagy jogi személyek visszaéljenek a belső információkkal (...)” (utólagos kiemelés). Az egyezmény 10. cikkének (3) bekezdése jelentéstételi kötelezettségek előírását célozza azzal, hogy kimondja: „Minden Szerződő Fél elfogadja azokat a jogalkotási és egyéb intézkedéseket, amelyek szükségesek a sportfogadási szolgáltatók arra való kötelezéséhez, hogy haladéktalanul jelentsék a szabálytalan vagy gyanús fogadásokat a fogadásokat szabályozó hatóság (...) felé” (utólagos kiemelés). Végezetül az egyezmény illegális sportfogadásokról szóló 11. cikke még nagyobb mozgásteret enged a szerződő feleknek. A

⁸ Az egyezmény II. és III. fejezete, valamint 27. és 28. cikke foglalkozik a megelőzéssel.

⁹ Elsősorban az egyezmény 4. cikke, 5. cikkének (1) bekezdése, valamint 6. és 7. cikke, amelyek a sportszervezetek bizonyos intézkedéseinek ösztönzéséről szólnak, továbbá a 8. cikke, illetve a 9. cikkének, 10. cikke (2) bekezdésének, 12. cikkének és 13. cikkének bizonyos vonatkozásai.

¹⁰ Lásd az EUMSZ 2. cikkének (5) bekezdését: „Meghatározott területeken és a Szerződésekben megállapított feltételek mellett az Unió hatáskörrel rendelkezik a tagállamok intézkedéseit támogató, összehangoló vagy kiegészítő intézkedések megtételére, anélkül azonban, hogy ennek révén elvonná a tagállamok e területeken meglévő hatásköreit.”

következőképpen szól: „minden Szerződő Fél megvizsgálja, mely eszközök a legmegfelelőbbek az illegális sportfogadások szolgáltatóival szembeni fellépéshez, és fontolóra veszi, hogy az adott jogrendben alkalmazandó jogszabályoknak megfelelően olyan intézkedéseket fogadjon el, mint például (...)”.

Ez azt mutatja, hogy az egyezmény 9. cikke, 10. cikkének (1) bekezdése és 10. cikkének (3) bekezdése az EUMSZ 114. cikke szerint alapot teremt a lehetséges harmonizációra annyiban, amennyiben a fogadási szolgáltatók gazdasági tevékenységet végeznek. A még rugalmasabb megfogalmazást használó 11. cikkben is szerepel a rendelkezések bizonyos mértékű közelítése, amelyre szintén vonatkozhat az EUMSZ belső piac megteremtésére és működésére vonatkozó 114. cikke.

Az egyezmény 11. cikke emellett érintheti a valamely harmadik országból nyújtott szolgáltatásokat is. A szóban forgó intézkedések, amelyek közvetlenül az ilyen szolgáltatásokhoz való „hozzáférésre” vonatkoznak, az EUMSZ 207. cikke értelmében az Unió közös kereskedelempolitikája körébe tartoznak.

Az egyezmény adatvédelemről szóló 14. cikke az EUMSZ 16. cikke értelmében az Unió hatáskörébe tartozik.

Bűnüldözés (IV–VI. fejezet, 15–25. cikk)

A IV. fejezet a büntetőjoggal, valamint a végrehajtással kapcsolatos együttműködéssel foglalkozik (15–18. cikk). Az egyezmény 15. cikke nem írja elő a sportversenyek tiltott befolyásolására irányuló valamennyi magatartás bűncselekménnyé minősítését, csak az ilyen magatartások bizonyos formái esetében (ha azok korrupcióhoz, kényszerítéshez vagy csaláshoz kapcsolódnak). Ez az EUMSZ 83. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozhat, ha a cselekményt a szervezett bűnözés szereplői követik el vagy azt korrupciós gyakorlatok útján követik el.¹¹ A 15. cikk azonban nem korlátozódik a szervezett bűnözésre, és a hatálya alá tartozik a korrupciós magatartástól mentes kényszerítés és csalás is. Ebben az összefüggésben korlátozott a vonatkozó uniós vívmányok köre.

A 16. cikk a pénzmosással foglalkozik. Ezt a kérdést uniós szinten a 2001/500/IB tanácsi kerethatározat¹², valamint a 2014/42/EU irányelv¹³ szabályozza. Az egyezmény 16. cikkének (3) bekezdése az Unió hatáskörébe és az EUMSZ 114. cikkének hatálya alá tartozik; a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló 2005/60/EK irányelv az EUMSZ 114. cikkén alapul.¹⁴ Mivel az irányelv nem vonatkozik kifejezetten a sportversenyekre, nem érinti az egyezmény 16. cikkének (3) bekezdését, amely csak a „sportfogadási szolgáltatókat” érinti. A 17., a 18., a 22. és a 23. cikkel (IV. és VI. fejezet) kapcsolatos hatáskör az egyezmény 15. és 16. cikke szerinti hatáskörhöz kapcsolódik.

A joghatóságról, a büntetőeljárásokról és a végrehajtási intézkedésekről szóló V. fejezet, valamint a szankciókról és intézkedésekről szóló VI. fejezet olyan rendelkezéseket tartalmaznak, amelyek az egyezmény 15–18. cikkében foglalt büntető anyagi jogi

¹¹ A Tanács 2003/568/IB kerethatározata a magánszektorban tapasztalható korrupció elleni küzdelemről (HL L 192., 2003.7.31., 54. o.).

¹² A Tanács 2001/500/IB kerethatározata a pénzmosásról, valamint a bűncselekményhez felhasznált eszközök és az abból származó jövedelmek azonosításáról, felkutatásáról, befagyasztásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról (HL L 182., 2001.7.5., 1. o.).

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. április 3-i 2014/42/EU irányelve a bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek az Európai Unión belüli befagyasztásáról és elkobzásáról.

¹⁴ Az irányelv határozza meg azt a keretet, amelynek célja a hitelintézetek és pénzügyi szolgáltatók megbízhatóságának, épségének és stabilitásának, valamint a pénzügyi rendszer egésze iránti bizalomnak a védelme azon kockázatok ellen, amelyeket a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása jelent.

rendelkezéseket kísérik. Az egyezmény 19. cikke (joghatóság) a büntetőjogi rendelkezések megállapítását kiegészítő rendelkezés. Az egyezmény 20., 21., és 25. cikke (nyomozati intézkedések, védelmi intézkedések, lefoglalás és elkobzás) olyan büntetőeljárási intézkedések, amelyekre kiterjedhet az EUMSZ 82. cikke (2) bekezdésének (az a) és b) pontnak) a hatálya.

Nemzetközi együttműködés (VII. fejezet, 26–28. cikk)

A VII. fejezet az igazságügyi és más ügyekben folytatott nemzetközi együttműködéssel foglalkozik. Fontos megjegyezni, hogy az egyezmény nem tartalmaz olyan jogi rendszert, amely a meglévő szabályok helyébe lépne, és ezért nem érinti azokat az eszközöket, amelyek már léteznek a büntetőügyekben és a kiadatás kapcsán történő kölcsönös segítségnyújtás területén.¹⁵ Ehhez kapcsolódóan európai szinten létezik egy átfogó, a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés elősegítését célzó eszközrendszer, amelyet vagy a mérkőzések eredményének tiltott befolyásolásához kapcsolódó különböző elkövetési módoszatokra kell alkalmazni, vagy abban az esetben kell alkalmazni, ha a mérkőzések eredményének tiltott befolyásolását új bűncselekményként büntetendővé teszik a tagállamok belső jogrendjében.¹⁶ Ez lefedi az egyezmény 26. cikkét.

Az egyezmény 27. és 28. cikke az együttműködésre vonatkozó általános rendelkezéseket tartalmaz, amelyek az EUMSZ 165. cikkének hatálya alá tartoznak.

Következtetések

Bizonyos bűncselekmények jelenleg nem tartoznak az EUMSZ 83. cikke (1) bekezdésének hatálya alá. A többire vonatkozóan az Unió rendelkezik hatáskörrel, de ez a hatáskör csak két rendelkezésre vonatkozóan kizárólagos – a 11. cikkre (annyiban, amennyiben az a harmadik országokból nyújtott és azokba irányuló szolgáltatásokra alkalmazandó), valamint az adatvédelemről szóló 14. cikkre vonatkozóan (részben).¹⁷ A többi esetben megosztott vagy „támogató” hatáskörrel beszélhetünk.

2. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

Ami a jogalapot illeti, állandó ítélkezési gyakorlat, hogy az uniós jogi aktusok jogalapjának megválasztását olyan objektív elemekre kell alapozni, amelyek alkalmasak a bírósági

¹⁵ A magyarázó jelentés 21. §-a.

¹⁶ A Tanács 2000. május 29-i jogi aktusa az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyegyezmény létrehozásáról (HL C 197., 2000.7.12., 1. o.); a Tanács 2002/584/IB kerethatározata az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról (HL L 190., 2002.7.18., 20. o.); a Tanács 2003/577/IB kerethatározata a vagyonnal vagy bizonyítékkal kapcsolatos biztosítási intézkedést elrendelő határozatoknak az Európai Unióban történő végrehajtásáról (HL L 196., 2003.8.2., 45. o.); a Tanács 2006/783/IB kerethatározata a kölcsönös elismerés elvének a vagyoneklobzást elrendelő határozatokra történő alkalmazásáról; a Tanács 2008/978/IB kerethatározata az európai bizonyításfelvételi parancsról (HL L 350., 2008.12.30.); a Tanács 2009/948/IB kerethatározata a joghatóság gyakorlásával kapcsolatos, büntetőeljárások során felmerülő összeütközések megelőzéséről és rendezéséről (HL L 328., 2009.12.15., 42. o.); 2014/41/EU irányelv a büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról (HL L 130., 2014.5.1., 1. o.); 2014/42/EU irányelv a bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek az Európai Unión belüli befagyasztásáról és elkobzásáról (HL L 127., 2014.4.29., 39. o.).

¹⁷ A releváns jogalkotási aktusok közé tartozhat a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló 95/46/EK irányelv (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.), a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló 45/2001/EK rendelet (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.), valamint a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről szóló 2008/977/IB kerethatározat (HL L 350., 2008.12.30., 60. o.).

felülvizsgálatra; ezek közé tartozik az adott intézkedés célja és tartalma is.¹⁸ Ha az uniós jogi aktus vizsgálatából az derül ki, hogy a jogi aktus kettős célkitűzést követ, vagy két összetevőből áll, és ezek egyike elsődlegesként vagy döntő jellegüként azonosítható, míg a másik csak járulékos jellegű, a jogi aktust egyetlen jogalapra, azaz az elsődleges, illetve döntő jellegű célkitűzés vagy összetevő által megkövetelt jogalapra kell alapítani. Kivételesen, amennyiben megállapítást nyer, hogy a jogi aktus több olyan célkitűzést is követ, amelyek elválaszthatatlanul kapcsolódnak egymáshoz anélkül, hogy az egyik a másikhoz képest másodlagos és közvetett lenne, e jogi aktus a különböző megfelelő jogalapokra alapítható.¹⁹

A potenciálisan releváns jogalapok ebben az esetben a következők: Az EUMSZ 16. cikke (adatvédelem), az EUMSZ 82. cikkének (1) és (2) bekezdése (büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés), az EUMSZ 83. cikkének (1) bekezdése (büntető anyagi jog), az EUMSZ 114. cikke (a belső piac megteremtése és működése), az EUMSZ 165. cikke (sport), valamint az EUMSZ 207. cikke (közös kereskedelempolitika).

A sportversenyek tiltott befolyásolása leküzdésének célkitűzése összességében tartalmaz a megelőzéshez és az együttműködéshez kapcsolódó elemeket, amelyek főként az EUMSZ 165. cikkének hatálya alá tartoznak, valamint az együttműködéshez és a közelítéshez kapcsolódó elemeket, amelyekre az EUMSZ 114. cikke (a nem büntetőjogi rendelkezések esetében), 207. cikke (amennyiben a rendelkezések harmadik országbeli fogadási szolgáltatók általi hozzáféréshez kapcsolódnak), 82. cikkének (1) bekezdése és 83. cikke (a büntetőjogi kérdések kapcsán) vonatkozik.

A fogadási szolgáltatásokat illetően az EUMSZ 114. és 207. cikke lehet releváns, attól függően, hogy a szolgáltatások Unión belüliek-e vagy sem. Úgy tűnik, hogy az egyezményben összességében jobban érvényesül a belső piaci vonatkozás, miközben a közös kereskedelempolitika szempontja csak az egyezmény 11. cikkében jelenik meg. Még ha nem is kerül azonban megemlítésre az EUMSZ 207. cikke, és csak a belső piaci vonatkozások kiegészítőjének tekintik, a tagállamok nem rendelkeznek hatáskörrel a közös kereskedelempolitikai vonatkozások kapcsán.

Ami az adatvédelmet illeti, az nem képezi az egyezmény fő célkitűzését, és az arra vonatkozó rendelkezések csupán kiegészítő jellegűek. Manapság az Európa Tanács sok egyezménye emlékeztet az adatvédelmi szabályok tiszteletben tartására, még akkor is, ha ilyen kötelezettségek más egyezményekből is erednek (mint amilyen a 108. számú, az egyének személyes adatok gépi feldolgozása során történő védelméről szóló egyezmény), amennyiben az egyes egyezmények szerződő felei nem ugyanazok.

Ebből következően ahhoz, hogy az EU a teljes egyezményre vonatkozóan gyakorolja hatásköreit (azon elemek kivételével, amelyekre vonatkozóan nincs hatásköre), az EUMSZ 82. cikkének (1) bekezdése, 83. cikkének (1) bekezdése, 114. cikke és 165. cikke szolgál jogalapként.

Az egyezmény sok területet átfogó jellegéből, valamint abból, hogy érint olyan hatásköröket, amelyek lehetnek kizárólagos uniós hatáskörök, illetve az EU számára nem biztosított hatásköröket is, az következik, hogy az Unió vagy a tagállamok számára nem lehetséges, hogy az egyezményt egymástól elkülönülve kössék meg.

¹⁸ A C-377/12. sz. *Bizottság kontra Tanács* ügyben hozott ítélet 34. pontja.

¹⁹ Lásd ugyanott, a hivatkozott ítélet 34. pontjában.

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európa Tanács sportversenyek tiltott befolyásolásáról szóló egyezményének a büntető anyagi joggal és a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel kapcsolatos ügyek tekintetében az Európai Unió nevében történő aláírásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 82. cikke (1) bekezdésére és 83. cikke (1) bekezdésére, összefüggésben 218. cikkének (5) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) 2013. június 10-én a Tanács felhatalmazta Bizottságot a büntetőügyekben folytatott együttműködéssel és a rendőrségi együttműködéssel kapcsolatos ügyek kivételével a sportversenyek tiltott befolyásolásáról szóló Európa tanácsi nemzetközi egyezmény (a továbbiakban: az egyezmény) létrehozására irányuló tárgyalásokon az Európai Unió nevében történő részvételre.
- (2) 2013. szeptember 23-án a Tanács elfogadott egy második felhatalmazást, amelyben felhatalmazta a Bizottságot az egyezmény létrehozására irányuló tárgyalásokon az Európai Unió nevében történő részvételre a büntetőügyekben folytatott együttműködéssel és a rendőrségi együttműködéssel kapcsolatos ügyek tekintetében.²⁰
- (3) A tárgyalások sikeres lezárásaként az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága 2014. július 9-én elfogadta az egyezményt.
- (4) Az egyezmény 15. cikke nem írja elő a sportversenyek tiltott befolyásolására irányuló valamennyi cselekmény bűncselekménnyé minősítését, csak az ilyen cselekmények bizonyos formái esetében (ha azok korrupcióhoz, kényszerítéshez vagy csaláshoz kapcsolódnak). A bűnözésnek az EUMSZ 83. cikkének (1) bekezdésében kifejezetten megemlített területei csak részben fedik le sportversenyek tiltott befolyásolását jelentő cselekményeket, csak abban az esetben, ha azok szervezett bűnözéshez vagy csalárd gyakorlatokhoz kapcsolódnak.²¹
- (5) Az egyezmény 16. cikke előírja a szerződő felek számára, hogy fogadják el az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy bűncselekménynek minősítsék a pénzmosáshoz kapcsolódó cselekményeket, amennyiben a nyereséget termelő alapbűncselekmény az egyezmény 15. és 17. cikkében említett bűncselekmény, „és zsarolás, korrupció és csalás esetében minden esetben”. Az EUMSZ 83. cikkének (1) bekezdése megemlíti a

²⁰ 10180/13. sz. tanácsi dokumentum.

²¹ A Tanács 2003/568/IB kerethatározata a magánszektorban tapasztalható korrupció elleni küzdelemről (HL L 192., 2003.7.31., 54. o.).

„pénzmosást”. Unió szinten a pénzmosást a 2001/500/IB tanácsi kerethatározat²² szabályozza.

- (6) Az egyezmény 17., 18., 22. és 23. cikkével (IV. és VI. fejezet) kapcsolatos hatáskör az egyezmény 15. és 16. cikke szerinti hatáskörhöz kapcsolódik.
- (7) A joghatóságról, a büntetőeljárásokról és a végrehajtási intézkedésekről szóló V. fejezet, valamint a szankciókról és intézkedésekről szóló VI. fejezet olyan rendelkezéseket tartalmaznak, amelyek az egyezmény 15–18. cikkében foglalt büntető anyagi jogi rendelkezéseket kísérik. Az egyezmény 19. cikke (joghatóság) a büntetőjogi rendelkezések megállapítását kiegészítő rendelkezés.
- (8) A VII. fejezet az igazságügyi és más ügyekben folytatott nemzetközi együttműködéssel foglalkozik. Fontos megjegyezni, hogy az egyezmény nem tartalmaz olyan jogi rendszert, amely a meglévő szabályok helyébe lépne, és ezért nem érinti azokat az eszközöket, amelyek már léteznek a büntetőügyekben és a kiadatás kapcsán történő kölcsönös segítségnyújtás területén.²³ Ehhez kapcsolódóan európai szinten létezik egy átfogó, a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés elősegítését célzó eszközrendszer, amelyet vagy a sportversenyek tiltott befolyásolásához kapcsolódó különböző elkövetési módozatokra kell alkalmazni, vagy abban az esetben kell alkalmazni, ha a sportversenyek tiltott befolyásolását új bűncselekményként büntetendővé teszik a tagállamok belső jogrendjében.²⁴
- (9) Az Európai Unió – arra irányuló erőfeszítéseinek részeként, hogy a sport tisztességességének és a sportetikának a védelme érdekében, a sport autonómiája elvének megfelelően leküzdje a sportversenyek tiltott befolyásolását – támogatja az Európa Tanács sportversenyek tiltott befolyásáról szóló egyezményének aláírását.
- (10) Az egyezményt ezért – figyelemmel annak későbbi időpontban való megkötésének feltételére is – az Európai Unió nevében alá kell írni,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Tanács az Unió nevében jóváhagyja az Európa Tanács sportversenyek tiltott befolyásolásáról szóló egyezményének aláírását, figyelemmel az említett egyezmény megkötésének feltételére.

²² HL L 182., 2001.7.5., 1. o.; lásd még: 2005/60/EK irányelv a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről (HL L 309., 2005.11.25., 15. o.).

²³ A magyarázó jelentés 21. §-a.

²⁴ A Tanács 2000. május 29-i jogi aktusa az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyegyezmény létrehozásáról (HL C 197., 2000.7.12., 1. o.); a Tanács 2002/584/IB kerethatározata az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról (HL L 190., 2002.7.18., 20. o.); a Tanács 2003/577/IB kerethatározata a vagyonnal vagy bizonyítékkal kapcsolatos biztosítási intézkedést elrendelő határozatoknak az Európai Unióban történő végrehajtásáról (HL L 196., 2003.8.2., 45. o.); a Tanács 2006/783/IB kerethatározata a kölcsönös elismerés elvének a vagyonelkobzást elrendelő határozatokra történő alkalmazásáról; a Tanács 2008/978/IB kerethatározata az európai bizonyításfelvételi parancsról (HL L 350., 2008.12.30.); a Tanács 2009/948/IB kerethatározata a joghatóság gyakorlásával kapcsolatos, büntetőeljárások során felmerülő összeütközések megelőzéséről és rendezéséről (HL L 328., 2009.12.15., 42. o.); 2014/41/EU irányelv a büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról (HL L 130., 2014.5.1., 1. o.); 2014/42/EU irányelv a bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek az Európai Unión belüli befagyasztásáról és elkobzásáról (HL L 127., 2014.4.29., 39. o.).

Az aláírandó egyezmény szövege e határozat mellékletében található.

2. cikk

A Tanács Főtitkársága – az egyezmény megkötésének feltételére figyelemmel – kibocsátja az egyezmény aláírására vonatkozó meghatalmazást az egyezmény főtárgyalója által kijelölt személy(ek) részére.

3. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*